

Tim Burton's Corpse Bride

Tim Burton's Corpse Bride

Tim Burton gjør en imponerende innsats for å redde en utrydningstruet animasjonsteknikk, men historien som fortelles er ikke engasjerende nok til å redde filmen.

Tim Burton's Corpse Bride
Mike Johnson, Tim Burton
Warner Bros. Pictures
2005
Warner
16:9 Fullskjerm
Dolby Digital 5.1
73 min.
2

4

DeadZone

Vi har mye å takke Tim Burton for. Ikke bare er han alle bustehoders talsmann, han er også en fenomenal filmskaper som stadig fascinerer med nye kreasjoner, og ikke minst er han en av de ytterst få som kjemper for å holde liv i stop-motion animasjonen. Å jobbe etter prinsippene til stop-motion animasjon rimer dårlig med filmbransjens jag etter økt fortjeneste, og det er derfor befriende at en mann i Burtons liga tvilholder på å hevde den utdøende kunstens fortreffeligheter. Av den grunn skylder vi Tim Burton en stor takk.

Ta ett bilde, gjør en bevegelse, ta ett nytt bilde; gjenta dette 24 ganger og du har ett sekund med film. Det sier seg selv at stop-motion animasjon taper kampen mot digitale teknikker. Riktignok har digital teknologi også gjort stop-motion litt lettere å produsere (til *Corpse Bride* ble digitale speilreflekskameraer med 10 Mbit oppløsning benyttet), men det har sin naturlige forklaring hvorfor vi ikke akkurat overstrømmes av stop-motion produksjoner i stort format. Burton har gått stop-motion animasjonens møysommelige vei tidligere med *Et førjulsmareritt* (1993) ? den gang i kompaniskap med Henry Selick ? så han visste godt hva som ventet ham.

Med

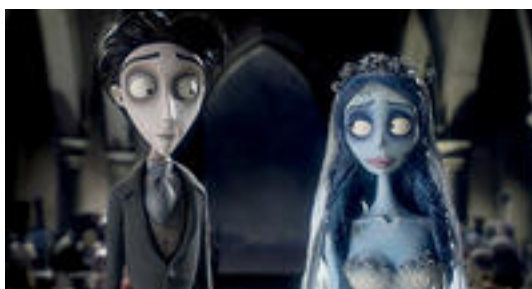
Corpse Bride satt Burton sammen et team fra stop-motion animasjonens ypperste startfelt. Co-regissør Mike Johnson har levert enestående arbeid og fikk sitt gjennombrudd med kortfilm-musikalen

The Devil Went Down to Georgia i 1996. Dukkemakerne i Mackinnon & Saunders har levert sine varer til en lang rekke dukkeanimasjoner, og var tidlig involvert i Burtons *Mars Attacks*-prosjekt mens det ennå var planlagt gjennomført i stop-motion. Fotograf Pete

Kozachik har vært involvert i Burtons
Førjulsmareritt og Selicks
James and the Giant Peach (1996).

Corpse Bride forteller historien om Victor (Johnny Depp) som lever i et dydspreget victoriansk samfunn, hvor han er godt fortøyd til sin overformyndende mor og sin overkjørte far. Victor er arrangert bort til overklassejomfruen Victoria (Emily Watson), men bryllupsøvelsen fra helvete driver Victor ut i en mystisk skog hvor en ny brud venter. Victor dras ned i dødsriket, og blant de levende står den ekle lorden Barkis Bittern (Richard E. Grant) klar til å overta Victoria som brud.

Historien om stakkaren som må velge mellom en død eller levende brud er som skapt for Tim Burtons burlleske univers, og byr på mange forunderlige karakterer og øyeblikk. Mens den levende verden portretteres som fargeløs og kjølig, er dødsriket utformet som en fargerik fest befolket med livsbejaende skjelletter og muntre dødninger. Det er dødsbruden selv, i Helena Bonham Carters bedårende skikkelse, som stjeler showet. Hennes historie om fortapt kjærlighet er trist, og tilføyer en sårbarhet og nerve til en ellers følelsesløs fortelling.

Det er manuset, eller rettere sagt mangel på historie å fortelle, som er filmens største problem. Ideen bak historien er god nok, men det er ikke nok historie til å fylle filmens 73 minutter. *Corpse Bride* kunne ha blitt en meget god kortfilm, men er dessverre litt slapp i strikken til å fylle begeret som langfilm. Det blir en god del dødtid (beklager), og selv ikke sangnumrene til Danny Elfman kan redde filmen fra å være litt treg.

Det er enkelte morsomme øyeblikk som høyner opplevelsen. Tematikken gir mange muligheter for død vs. levende-humor; «You take my breath away!», utbryter dødsbruden når hun får Victor på gli. «Play dead» kommanderer Victor når han møter sin avdøde hund på den andre siden. Likevel er det de levende som byr på skarpest humor - i form av de to foreldrepærene og den dommedagsformidlende presten.

En manglende historie redde langt på vei av universet som presenteres på enestående vis. Den innledende sekvensen hvor familiene til Victor og Victoria møtes er glitrende, og etablerer en verden bestående av fullkommen tristesse. Karakterutformingen er fabelaktig, og spesielt foreldrene til Victoria og den skremmende presten Galswells (Christopher Lee) bidrar til å skape en glidende overgang fra de levendes til de dodes verden.

Skuespillerensemblet er imponerende og kun Tim Burton kan make å skrape sammen et slikt stjernegalleri av så høy kvalitet.

Corpse Bride ble produsert delvis parallelt med Burtons *Charlie og sjokoladefabrikken* i London, så noe av ensemblet overlapper de to filmene. Slik er Johnny Depp og Helena Bonham Carter rekruttert, men de øvrige involverte holder også høy standard. Mine favoritter er Victors mor spilt av den alltid fantastiske og evig undervurderte Tracy Ullman, mens Victorias far spilles av den finslepte juvelen Albert Finney.

Det er lett å la seg blende av filmens teknikk. Stop-motion animasjon gir en følelse som er uovertruffen - alt fra bevegelsene, utformingen og stoffligheten som dukkene byr på gjør filmen til en nytelse å se på. Vissheten om arbeidet som ligger bak gjør det vanskelig å mislike filmen, men når sceneteppet senkes er det ikke uten en viss emmen smak av å ha sett en altfor lang kortfilm blåst opp til langfilmformatet.

Utgivelsen:

For dem med nystemte briller imponerer ikke overføringen til DVD-formatet noe særlig. Det er på ingen måte skjemmende feil som står i veien for filmopplevelsen, men de mange mørke scenene i filmen byr på komprimeringsutfordringer. Bildet har en tendens til å brytes opp i polygoner i ensfargede, mørke partier. Og når det er mange brå bevegelser henger bildet litt igjen og skaper en skyggeeffekt. Til gjengjeld høres filmen flott ut. Lydsiden er formidlet i Dolby Digital 5.1 og har finstemte detaljer samtidig som musikk og dialog kommer godt igjennom.

DVDen er relativt godt utstyrt med ekstramateriale. Først og fremst er dokumentarene som presenteres gode. Gjennom syv forskjellige korte dokumentarer gis vi innsikt i produksjonen ? fra dukkemakernes, animatørenes og skuespillernes synspunkter. Alle de sentrale aktørene intervjues, fra regissørene Burton og Johnson, til dukkemakerne i Mackinnon & Saunders. Alle de viktigste skuespillerne får uttale seg, og flere av de mindre glamorøse involverte gis tid foran kamera.

For øvrig finnes et eget musikkspor for dem som ikke får nok av Danny Elfman, samt produksjonsgalleri og trailere. Mye å hente for enhver smak.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 21.04.06

Takk til Warner for anmeldereksemplar

Ja

[Corpse Bride cover](#);